

REDAKTIONELLA KONVENTIONER

HANS HÖGVÖRDIGHET
GARLAND F. BYERS, JR., J.D., D.D.

Biskop för folken, under apostoliskt uppdrag

Skrifterna från Rikets skriftlärd följer de konventioner som anges nedan. De redovisas här för att varje läsare ska kunna veta hur Skriften och de andra auktoriteterna citeras, varför vissa källor anförs och vad de tecken och former som används på dessa sidor betyder.

DEN HELIGA SKRIFT

Skriften ändras aldrig. Skriften citeras ord för ord, exakt så som den är tryckt i den angivna utgåvan, och den ändras aldrig, under några omständigheter eller av något skäl. Inget ord, ingen bokstav och inget skiljetecken läggs till, tas bort eller ändras, och ingen betoning eller typografisk markering förs in i den. Där den tryckta texten tycks innehålla ett fel i grammatik, stavning eller tryck lämnas den exakt som den står. Skriften är helig, och ingenting görs med den under förevändning att rätta den. Där biskopen vill kommentera ett ställe gör han det med egna ord, utanför citatet.

De biblar som används. På engelska citeras Skriften ur King James Version (standardtexten från 1769, med de apokryfiska böckerna). På alla andra språk citeras Skriften ur en vedertagen, utgiven upplaga av den heliga Bibeln på det språk som läsaren läser; den översätts aldrig på nytt från engelskan. Allt har gjorts för att, där det varit möjligt, citera ur en officiell utgåva från ett erkänt bibelsällskap. Genomgående har utgåvor som är fria från upphovsrätt använts, främst för att undvika frågor om upphovsrätt och väntan på tillstånd att använda en upphovsrättsligt skyddad utgåva. I vissa fall där det varit klokt och nödvändigt har dock

tillstånd begärts från det bibelsällskap som ansvarar för språket i fråga. Utgåvor som fortfarande är upphovsrättsligt skyddade används med förlagens tillstånd, antingen givet direkt eller genom förlagets offentliggjorda licens, eller, där lagen tillåter det, som skälig användning.

Utgåvan anges. Varje citat ur Skriften anger den utgåva det är hämtat ur, till exempel ”(KJV)” på engelska, ”(Luther 1912)” på tyska eller ”(1917 års översättning)” på svenska.

Versnumrering. Vissa biblar numrerar somliga verser annorlunda, särskilt i Psaltaren. Varje språk citerar enligt sin egen bibels numrering, så att en hänvisning kan skilja sig något från den engelska hänvisningen till samma ställe.

Kristi ord. Kristi ord trycks tillsammans med sina citattecken i rött, så som biskopen bestämmer dem. På några få ställen är det omstritt om det är Kristus eller evangelisten som talar, som i Johannes 3:16; sådana ställen lämnas i svart.

Böcker med skiftande kanon. Alla kyrkor tar inte emot samma böcker som Skrift. En bok som tas emot i vissa kyrkor men inte i andra, såsom de apokryfiska böckerna eller böckerna i Etiopisk-ortodoxa tewahedokyrkans kanon, kan citeras, och anförandet av den innebär inget ställningstagande till dess kanoniska status.

AUKTORITETERNAS RANGORDNING

Källorna vägs enligt följande rangordning av auktoriteter, från den högsta till den lägsta. Varje författare eller skrift placeras i den högsta kategori den kvalificerar sig för; en trosbekännelse placeras tillsammans med det koncilium som antog den, med undantag för att den apostoliska trosbekännelsen placeras i den nionde kategorin och den athanasianska trosbekännelsen i den elfte.

1. **Kristi ord**, var de än finns återgivna i Skriften.
2. **De apostoliska skrifterna**: Matteusevangeliet; Johannesevangeliet; Johannes första, andra och tredje brev; Uppenbarelseboken; Paulus tretton brev; och Petrus första och andra brev.
3. **Nya testamentets övriga skrifter**: Markusevangeliet, Lukasevangeliet, Apostlagärningarna, Hebreerbrevet, Jakobs brev och Judas brev.

4. **Gamla testamentet**, tillsammans med de apokryfiska böckerna så som de är tryckta i King James Version från 1611.
5. **De apostoliska fäderna**, från generationen efter apostlarna (omkring år 95–150 e.Kr.).
6. **De förnicenska fäderna**, från tiden före konciliet i Nicaea (år 325 e.Kr.).
7. **De nicenska och postnicenska fäderna**, tillsammans med ökenfäderna.
8. **De sju ekumeniska koncilierna**, som tagits emot av både Öst och Väst, med de trosbekännelser och definitioner som vart och ett av dem antog.
9. **Senare koncilier**, som inte tagits emot av både Öst och Väst.
10. **Helgonen**: skrifter av varje person som erkänts som helgon av Kyrkan, i Öst eller Väst, och som inte placerats i en högre kategori.
11. **Bekännelseskriterier, katekeser samt påvliga och patriarkala dokument**.
12. **Liturgiska texter**, såsom de forntida liturgierna och Book of Common Prayer.
13. **Historiska kristna författare som inte helgonförklarats**.
14. **Antika icke-kanoniska och icke-kristna källor**, såsom pseudepigrapherna, Dödahavsrullarna, Josefus och de grekisk-romerska historieskrivarna.
15. **Modern forskning**.
16. **Uppslagsverk**, såsom lexikon och konkordanser, som tjänar som verktyg och inte som auktoriteter.

VALET AV KÄLLOR

Inget ställningstagande ligger i detta. Att en encyklika, ett verk av en författare från ett samfund eller ett verk från en kyrka citeras snarare än en annans innebär inget ställningstagande för det samfundet eller den kyrkan och ingen favorisering av något slag. Ett ställe väljs enbart därför att biskopen har bedömt att just det stället, ur just den källan, är särskilt lärorikt i den fråga som behandlas, och av inget annat skäl. Det är inte hans avsikt att främja eller hindra något samfund över huvud taget.

Sanningen finns där den finns. Biskopen anser att sanningen finns där man finner den. Han kan därför citera världsliga källor samt verk som är icke-kanoniska eller som fortfarande är omstridda bland kyrkorna. Det gör han därför att han som författare har bedömt det anförda stället som särskilt lärorikt och har förvissat sig om att det han säger är sanningen.

CITAT OCH KÄLLHÄNVISNINGAR

Citat är ordagranna. Ord inom citattecken är alltid den angivna källans exakta ord. En källa återges aldrig med egna ord som om återgivningen vore ett citat. Där en källas exakta ordalydelse inte kan kontrolleras citeras den inte.

Uteslutningstecken och hakparenteser. Ett uteslutningstecken (...) visar att ett citat börjar eller slutar mitt i en mening i originalet, eller att ord har utelämnats. Ord inom hakparentes i ett citat återges så som de står i den citerade utgåvan. Ingenting förs någonsin in i ett citat ur Skriften.

Slutnoterna ger den fullständiga texten. Varje auktoritet som anförs i en skrift återges i sin helhet i dess slutnoter, med källans exakta ord, så att läsaren kan läsa själva auktoriteten och inte bara en hänvisning till den.

Källhänvisningar. Utom där en avvikelse uttryckligen anges följer källhänvisningar och formgivning *Chicago Manual of Style*, den metod som allmänt är vedertagen för teologiska och historiska skrifter av det slag som publiceras här. Skrifterna från Rikets skriftlära avviker medvetet, och av följande skäl, från den på dessa punkter:

1. **Pronomen som syftar på Gud skrivs med stor begynnelsebokstav** (Han, Honom, Hans), liksom ord som tillhör Honom, såsom "Hans högra hand". Chicago sätter dem i allmänhet med liten bokstav. Här skrivs de med stor bokstav av vördnad.
2. **Ofullständiga citat behåller sina uteslutningstecken.** Chicago utelämnar i allmänhet uteslutningstecken i början eller slutet av ett citat. Här behålls det, så att läsaren alltid vet när ett citat, och framför allt ett citat ur Skriften, inte återger hela meningen.
3. **Slutnoterna ger den fullständiga texten till varje anförd auktoritet**, inte bara hänvisningen. Detta görs för att läsaren ska kunna läsa själva auktoriteten.
4. **Kristi ord trycks i rött**, tillsammans med sina citattecken, enligt den gamla seden i biblar med röd text, så att HERRENS ord framträder.
5. **"HERRE", när det syftar på Jesus, sätts med kapitäl** i biskopens egen prosa, men aldrig inom Skriften, av vördnad.

Kyrkofäderna på andra språk. Där en kyrkofader citeras ur en engelsk utgåva översätts citatet på en sida på ett annat språk från den engelska utgåvan och märks som sådant, till exempel

”(översatt från engelskan i ANF 1)”.

SPRÅK OCH STIL

Stor bokstav av vördnad. Pronomen som syftar på Gud skrivs med stor begynnelsebokstav (Han, Honom, Hans), liksom ord som tillhör Honom i samma mening, som när det sägs att Kristus sitter på Hans högra sida. På de svenska sidorna följs dock svenskt språkbruk i detta avseende.

HERREN med kapitäl. I biskopens egen prosa sätts ordet ”HERRE”, när det syftar på Jesus Kristus, med kapitäl, på varje språk som skrivs med stora bokstäver. Detta görs aldrig inom Skriften.

Andra stora bokstäver. ”Riket” (Guds rike och himmelriket), ”Rikets skriftlära”, ”Skriften”, ”Kyrkan” (i betydelsen hela Kristi kropp) och ”den heliga Anden” skrivs med stor bokstav.

Stavning och interpunktion. De engelska sidorna följer amerikansk stavning. I en uppräkningslista som avgränsas med semikolon inleds det sista ledet med ”; och”.

Titlar. Titlar anges som tilltalsformer och inte som anspråk på rang, och de hålls återhållsamma.

Namn. Helgon, påvar, patriarker och andra biskopar nämns i den form som är traditionell i deras egen Kyrka eller brukligt på läsarens språk. Den valda formen innebär ingen förkärlek för någon av kyrkorna.

Översättningarna. Sidorna på andra språk än engelska är översatta med hjälp av artificiell intelligens, och den engelska texten är den auktoritativa. Se [En kommentar om översättningarna och om myndighet](#).

WEBBPLATSEN

Bilder. Endast bilder som är fria från upphovsrätt eller fritt licensierade för sådan användning visas, och varje bild har bildtext och källangivelse.

Numrering, datum och revideringar. Publikationerna numreras och dateras. Stående sidor kan revideras där de står, och en reviderad sida kan visa datumet för sin senaste revidering, så att läsaren kan veta vilken version han eller hon läser.

Rättelser. Läsare som hittar ett fel, och framför allt ett fel i ett citat ur Skriften, ombeds skriva till den adress som anges på startsidan. Fel rättas.

FÖRKORTNINGAR

KJV	King James Version (standardtexten från 1769)
ANF	<i>Ante-Nicene Fathers</i> , utg. av Alexander Roberts och James Donaldson, följt av bandnumret
NPNF2	<i>Nicene and Post-Nicene Fathers</i> , andra serien, utg. av Philip Schaff och Henry Wace, följt av bandnumret
Easton	Burton Scott Easton, <i>The Apostolic Tradition of Hippolytus</i> (1934)
e.Kr.	efter Kristus; latin <i>Anno Domini</i> , i vår HERRES år
omkring	latin <i>circa</i> , ungefär

Senast reviderad: 7 oktober 2026

